

Όσο κοινότυπο και να

φαίνεται το αρχαίο ρητό, το οποίο όλοι μας το έχουμε μάθει από τα σχολικά μας χρόνια, παρ' όλα αυτά δυστυχώς δεν έχει εμπεδωθεί από πολλούς από έμας, αλλά και από την διοίκηση.

Το μεγάλο πρόβλημα των φυλακισμένων είναι οι ατελείωτες «χαμένες» ώρες μέσα στην φυλακή. Ναι, υπάρχουν προγράμματα επαγγελματικής επιμόρφωσης (για λίγους) και σχολεία (ιδίως για ανηλίκους). Δεν φτάνουν αυτά όμως. Η απογοήτευση, η αίσθηση ότι είσαι άχρηστος, η κατάθλιψη θα μπορούσαν να εξαλειφθούν ή να μειωθούν πολύ, εάν ο φυλακισμένος είχε κάποια εργασία και από αυτή αποκτούσε ένα μικρό εισόδημα, που το μισό θα μπορούσε να το καταβάλει στην φυλακή και το άλλο μισό υποχρεωτικά θα το ελάμβανε μαζί με το

αποφυλακιστήριό του. Σήμερα, κάποιιοι που έχουν ειδικές δεξιότητες κατασκευάζουν χειροτεχνήματα. Κάποιοι άλλοι κάνουν μεροκάματα, δουλεύουν, δηλαδή, στην φυλακή (όταν χρειάζεται) και υπολογίζεται η 1 ημέρα κράτησης σαν 2. [\(περισσότερα...\)](#)